

הטיול האחרון של תלמה לנדאו ז"ל

כשרוב האנשים בחרו לנסוע לטורקיה לסופשבוע ב- 199 דולר, כדי לאכול עצמם לדעת בעסקת "הכול כלול" מפוקפקת, תלמה טיפסה בהליכה נמרצת על הרי הקצ'קר. כזאת היתה תלמה – אשת העולם הגדול (והאמיתי) ולא נוסעת מתמידה של תוכניות תיור בטלוויזיה או ציפור מסע המעופפת על כנפי מגזינים צבעוניים. תלמה כבשה את העולם בשתי רגליה. היא היתה גיאוגרפית בנפשה, שהתפרנסה מהוראת גיאוגרפיה. פעם סיפרה לי איך מהשעמום של בדיקת בחינות בגרות בגיאוגרפיה נולדים מסעות מרטיטי-נפש אל קצוות תבל. אבל תלמה לא היתה רק אשת המסעות הגדולים. היא לא נדרשה לחציית אוקיינוסים בכדי לחוות אושר עילאי. היו בה תמימות וצניעות ושמחת-חיים, שהפכו טיול בית-ספר מיוזע למדבריות הנגב, לחוויה נפלאה שסחטה ממנה התרגשות אמיתית. ראיתי את תלמה עומדת לפתחו של המכתש הגדול ועיניה מתרוצצות בתדהמה של ילד הנוכח לראשונה בגילוי עוצמתו האדירה של הטבע. ראיתי את תלמה נושמת בשקיקה את אבק הדרכים, טועמת בתאוה צמחי תבלין שבצדי השבילים, בוחנת בהשתאות תנועה של לטאה החומקת בין הסלעים. שמעתי את תלמה מספרת על חוויותיה מהטיולים בארץ ובעולם, כאילו זכתה בהם להתגלות אלוהית. אולי בגלל זה, מותה בטרם עת של תלמה, נראה כמו בדיחה גרועה של אלוהים. תלמה היתה סמל של בריאות. מי היה מאמין שדווקא היא, שהיתה בכושר גופני מצוין והקפידה על תזונה נכונה, ועשתה כל מה שעשתה בלב צלול ובנדיבות אנושית ובחיוך אופטימי, מי האמין שדווקא היא תיקרא מבעוד מועד לבית האלוהים. יש רק דרך אחת להסביר את זה: העולם הזה היה קטן עליה. היא סיימה את טיול חייה. עם לכתה אחרי תקופה קשה של ייסורים, אין לנו אלא להתנחם בכך שתלמה מטיילת עכשיו בעולם אחר. אפשר לקוות שזהו עולם כלבבה, עולם שכולו הרים וגבעות, נחלים וגאיות. מי שירצה, יוכל להתאמץ ולראות מבעד לערפילי הבוקר ומעבר לענני הערביים את תלמה שלנו, צועדת בחיוך, כובע רחב-שוליים לראשה, תיק מים על גבה, מדלגת כאיילה, מטפסת בחדוות-נעורים, כובשת באהבה פסגות חדשות של יופי. תלמה חופשית עכשיו. היא בוודאי יושבת לנוח על צלע הר, שותה תה צמחים ומביטה לאחור בשלווה אל כל המקומות המופלאים בהם זכתה להיות בחייה, המקומות שבני-אדם רגילים רואים רק בספרי הגיאוגרפיה, מקומות שרק המיטיבים בהזיות אולי יזכו לבקר בהם בחלומותיהם.

תלמה אהובה – יהי זכרך ברוך.